

חיי שמשון: המצג

Shimshon: A Life (Prelude)

(שופטים יג (הפסרת פ' נשא)

(א) ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני ה' ויתגס ה' ביד פלשתים ארבעים שנה:
 (ב) ויהי איש אחד מצרעה ממשפחת הדני ושמו מנוח ואשתו עקרה ולא ילדה:
 (ג) ויבא מלאך ה' אלהאשה ויאמר אליה הנהנא את עקרה ולא ילדת והרית וילדת
 בן: (ד) ועתה השמרי נא ואלתשתי יין ושכר ואלתאכלי כלטמא: (ה) כִּי הַנֶּזֶד הָרָה
 וילדת בן ומורה לאיעלה עלראשו כרניזיר אלהים יהיה הנער מדהבטן והוא יחל
 להושיע את ישראל מיד פלשתים: (ו) ותבא האשה ותאמר לאישה לאמר איש האלהים
 בא אלי ומראהו כמראה מלאך האלהים נורא מאד ולא שאלתיהו ארמוה הוא ואת
 שמו לאהגיד לי: (ז) ויאמר לי הנדף הרה וילדת בן ועתה אלתשתי יין ושכר ואלתאכלי
 כלטמא כרניזיר אלהים יהיה הנער מדהבטן עד יום מותו:

(ח) ויעתר מנוח אלה' ויאמר בי אדוני איש האלהים אשר שלחת יבואנא עוד אלינו
 ויורנו מהנעשה לנער היילד: (ט) וישמע האלהים בקול מנוח ויבא מלאך האלהים עוד
 אלהאשה והיא יושבת בשדה ומנוח אישה אין עמה: (י) ותמהר האשה ותרוץ ותגד
 לאישה ותאמר אליו הנה נראה אלי האיש אשר בא ביים אלי: (יא) ויקם וילך מנוח
 אחרי אשתו ויבא אלהאיש ויאמר לו האתה האיש אשר דברת אלהאשה ויאמר אני:
 (יב) ויאמר מנוח עתה יבא דברוך מהיהיה משפט הנער ומעשהו: (יג) ויאמר מלאך ה'
 אל מנוח מכל אשר אמרת אלהאשה תשמר: (יד) מכל אשר יצא מגפן היין לא תאכל
 ויין ושכר אלתשת וכלטמא אלתאכל כל אשר צויתיה תשמר: (טו) ויאמר מנוח
 אל מלאך ה' נעצרהנא אותך ונעשה לפניך גדי עזים: (טז) ויאמר מלאך ה' אל מנוח
 אסתעצרני לאאכל בלחמך ואסתעשה עליה לה' תעלנה בי לא ידע מנוח כרמלאך
 ה' הוא: (יז) ויאמר מנוח אל מלאך ה' מי שמך כריבא דברוך דברך וכבדנוך: (יח) ויאמר
 לו מלאך ה' למה זה תשאל לשמי והואפלאי: (יט) ויקח מנוח אתגדי העזים
 ואתהמנחה ויעל עלהצור לה' ומפלא לעשות ומנוח ואשתו ראים: (כ) ויהי בעלות
 הלהב מעל המזבח השמימה ויעל מלאך ה' בלהב המזבח ומנוח ואשתו ראים ויפלו על
 פניהם ארצה: (כא) ולא יסף עוד מלאך ה' להראה אל מנוח ואלאשתו אז ידע מנוח כר
 מלאך ה' הוא: (כב) ויאמר מנוח אלהאשתו מות נמות כפי אלהים ראינו: (כג) ותאמר לו
 אשתו לו חפץ ה' להמיתנו לאלקח מידנו עליה ומנחה ולא הראנו אתכלאלה וכעת
 לא השמיענו כזאת: (כד) ותלד האשה בן ותקרא אתשמו שמשון ויגדל הנער ויברכהו
 ה': (כה) ותחל רוח ה' לפעמו במחנהדן בין צרעה ובין אשתאל:

1 And the children of Israel again did that which was evil in the sight of the LORD; and the LORD delivered them into the hand of the Philistines forty years.

2 And there was a certain man of Zorah, of the family of the Danites, whose name was Manoah; and his wife was barren, and bore not. 3 And the angel of the LORD appeared unto the woman, and said unto her: 'Behold now, thou art barren, and hast not borne; but thou shalt conceive, and bear a son. 4 Now therefore beware, I pray thee, and drink no wine nor strong drink, and eat not any unclean thing. 5 For, lo, thou shalt conceive, and bear a son; and no razor shall come upon his head; for the child shall be a Nazirite unto God from the womb; and he shall begin to save Israel out of the hand of the Philistines.' 6 Then the woman came and told her husband, saying: 'A man of God came unto me, and his countenance was like the countenance of the angel of God, very terrible; and I asked him not whence he was, neither told he me his name; 7 but he said unto me: Behold, thou shalt conceive, and bear a son; and now drink no wine nor strong drink, and eat not any unclean thing; for the child shall be a Nazirite unto God from the womb to the day of his death.'

8 Then Manoah entreated the LORD, and said: 'Oh, LORD, I pray Thee, let the man of God whom Thou didst send come again unto us, and teach us what we shall do unto the child that shall be born.' 9 And God hearkened to the voice of Manoah; and the angel of God came again unto the woman as she sat in the field; but Manoah her husband was not with her. 10 And the woman made haste, and ran, and told her husband, and said unto him: 'Behold, the man hath appeared unto me, that came unto me that day.' 11 And Manoah arose, and went after his wife, and came to the man, and said unto him: 'Art thou the man that spakest unto the woman?' And he said: 'I am.' 12 And Manoah said: 'Now when thy word cometh to pass, what shall be the rule for the child, and what shall be done with him?' 13 And the angel of the LORD said unto Manoah: 'Of all that I said unto the woman let her beware. 14 She may not eat of any thing that cometh of the grapevine, neither let her drink wine or strong drink, nor eat any unclean thing; all that I commanded her let her observe.' 15 And Manoah said unto the angel of the LORD: 'I pray thee, let us detain thee, that we may make ready a kid for thee.' 16 And the angel of the LORD said unto Manoah: 'Though thou detain me, I will not eat of thy bread; and if thou wilt make ready a burnt-offering, thou must offer it unto the LORD.' For Manoah knew not that he was the angel of the LORD. 17 And Manoah said unto the angel of the LORD: 'What is thy name, that when thy words come to pass we may do thee honour?' 18 And the angel of the LORD said unto him: 'Wherefore askest thou after my name, seeing it is hidden?'

19 So Manoah took the kid with the meal-offering, and offered it upon the rock unto the LORD; and [the angel] did wondrously, and Manoah and his wife looked on. 20 For it came to pass, when the flame went up toward heaven from off the altar, that the angel of the LORD ascended in the flame of the altar; and Manoah and his wife looked on; and they fell on their faces to the ground. 21 But the angel of the LORD did no more appear to Manoah or to his wife. Then Manoah knew that he was the angel of the LORD. 22 And Manoah said unto his wife: 'We shall surely die, because we have seen God.' 23 But his wife said unto him: 'If the LORD were pleased to kill us, He would not have received a burnt-offering and a meal-offering at our hand, neither would He have shown us all these things, nor would at this time have told such things as these.' 24 And the woman bore a son, and called his name Samson; and the child grew, and the LORD blessed him. 25 And the spirit of the LORD began to move him in Mahaneh-dan, between Zorah and Eshtaol.